

Třetí Testament

Třetí Testament

Kompendium božských zjevení
z dvanáctisvazkového díla
Kniha pravého života

Vydavatelské údaje

Autorská práva podle § 2 UrhG:

Rok: 2026

ISBN: 9789403903286

Návrh obálky:

Návrhář obálky z Bookmundo

Portál vydavatelství:

Bookmundo

Delftsestraat 33

NL – 3013AE Rotterdam

Nizozemsko

info@bookmundo.com

Vytisknuto v Německu společností

CPI Books GmbH

*Německá národní knihovna zařazuje tuto publikaci do Německé národní bibliografie (dva povinné výtisky budou zaslány do **DNB** – Deutsche Nationalbibliothek)*

Toto dílo včetně všech jeho částí je chráněno autorským právem podle § 2 UrhG. Obsah textů nesmí být měněn bez souhlasu autora.

Původ

Dvanáctisvazkové dílo „Libro de la Vida Verdadera“ (Kniha pravého života) je odkazem pro celé lidstvo a je zaregistrováno u

„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ v Mexiku D.F. pod čísly 26002, 20111 a 83848.

Další informace o španělském originálním vydání:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Odpovědní za německý překlad, předmluvu k německému vydání, vysvětlivky, poznámky pod čarou, komentáře a poznámky k dílu:

Walter Maier a Traugott Göldenboth.

Stav: Leden 2017

Úprava (nová pravopisná pravidla a sazba):

Buchdienst zum Leben

Manfred Bäse*

(již zesnulý)

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-mail: manfredbaese@gmx.de

K tomuto Vydání:

Třetí zákon byl na příkaz Ježíše Krista autorkou v této verzi bez změn obsahu předformátován pro překlady a poté pomocí překladatelského programu DeepL dosud přeložen do 35 jazyků.

Jedná se o původní spisy přeložené Walterem Maierem a Traugottem Göldenboth a vydané nakladatelstvím Reichl Verlag. Tyto spisy musí zůstat zachovány ve své původní čistotě a jejich obsah nesmí být měněn, aniž by to bylo ospravedlněno před vlastním svědomím.

Slova Páně k **Anně Marii Hostové**. Hosta znamená: **Hos** – příjmení - **t** - hostie - **A** - Anna – přijata Kristem v roce 2017

25. 3. 2017

Ježíš jí říká: „*Období pečeti*“ ... a pak říká:

„*Využij toho. Dnes jsem tě vyvolil, abys přijímala mé poučení a předávala je lidem.*“

„*Ještě se musíš naučit šířit mě po celém světě.*“

„*Na tyto knihy nesmí být uplatněno autorské právo, neboť jsou určeny pro všechny lidi.*“

Za německé vydání jako základ a za všechny z něj vyplývající překlady odpovídá **Anna Maria Hosta** z pověření Pána, Ježíše Krista, našeho Boha a autora a vlastníka těchto spisů.

Občanské jméno:

Anna Elisabeth Hoß

Bydliště: Freiburg im Breisgau

(E-mail: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – odkaz ke stažení: www.DeepL.com/Translator

.

Slova Ježíše Krista

... „Chci, abyste v naplnění mých proroctví sestavili z těchto slov, která jsem vám dal, svazky knih, později z nich vytvořili výňatky a výklady a seznámili s nimi své bližní.“ (6, 52 *)

** Číslo před desetinnou čárkou odkazuje na číslo poučení a číslo za desetinnou čárkou na číslo verše v 12 svazcích knihy „Kniha pravého života“.*

... „S touto knihou, kterou lidstvo nakonec uzná jako Třetí zákon, máte hájit mou věc. Lidstvo zná pouze zákon „Prvního času“ a to, co je napsáno v Prvním a Druhém zákoně. Třetí však nyní sjednotí a napraví to, co lidé z nedostatku přípravy a porozumění změnili.“ (348, 26)

... „Tento hlas, který vás volá, je hlasem Božského Mistra. Toto slovo je od Toho, který stvořil vše. Podstata tohoto díla se stane základním kamenem, na kterém budou v budoucnu spočívat všechny řády. Ten, který má moc učinit vše, promění vaše srdce z kamene v svatyni lásky a povznesení a zapálí světlo tam, kde byla jen tma.“ (50, 2)

Poznámka pro čtenáře:

Člověk je více než jen své tělo. Je to duchovní bytost v pozemském těle. Tato duchovní bytost se skládá z ducha a duše. Duch řídí tělo prostřednictvím duše.

V běžné řeči se „duch“ a „duše“ často používají jako synonyma. To je dáno zejména učením katolické církve.

Ve španělských spisech, z nichž vychází překlad, se pro oba pojmy používá slovo „espíritu“, s výjimkou pasáží, v nichž jsou oba pojmy zmíněny společně a je objasněn jejich vzájemný vztah.

V těchto případech se pro nezbytné rozlišení používá slovo „duch“ spolu se španělským slovem pro „svědomí“ a „vědomí“, tedy „conciencia“.

Jelikož by jednotný překlad s použitím pouze jednoho pojmu pro „espíritu“ v německém překladu vedl k nejasnostem, překladatelé se podle svého nejlepšího vědomí a svědomí snažili překládat „espíritu“ v souladu s výše uvedenými vysvětleními vždy jako „Geist“ (duch) nebo „Seele“ (duše) či „Geistseele“ (duchovní duše).

Čtenář je v případě pochybností žádán, aby texty zjevení chápal v jejich smyslu.

Předmluva

Tato kniha obsahuje souhrnný výběr úryvků z 12 sborníků božských zjevení, které vyšly v Mexiku v letech 1956 až 1962 pod názvem „Libro de la Vida Verdadera“. V těchto zjeveních či poučeních se Bůh zjevil jako Stvořitel, Soudce a Otec a Kristus jako jeho „Slovo“ a jako Božský Mistr moudrosti od Boha, v jednotě Ducha Svatého s Ním.

Nebylo snadné najít a vybrat z velkého množství textů poučení ty, které byly obsahově i jazykově nejvhodnější pro tematicky uspořádané výňatkové vydání a které byly pro daná témata nezbytné z hlediska jejich co nejúplnějšího představení. Také se ukázala nutnost někdy za účelem zachování určitého sdělení v jednom verši původního vydání zahrnout do německého kompendia několik významově souvisejících veršů. U jiných textových pasáží vyvstala nutnost zahrnout pouze část většího původního verše s různými tematickými obsahy.

Při překladu španělského originálního textu Kund do němčiny bylo nejvyšší zásadou přesné zprostředkování smyslu, neboť ten představuje podstatu božského slova. Kde to bylo možné, byl španělský text přeložen co nejvěrněji, takže se v těchto textech občas vyskytují poněkud zvláštní a nezvyklá slova, pojmy a výrazy. V některých případech proto bylo pro bližší vysvětlení nutné použít poznámku pod čarou. V zásadě však byl kladen důraz také na příjemný a srozumitelný německý styl vyjadřování, a proto se často upustilo od doslovného překladu, pokud by takový byl jazykově nevhodný a smysl daného textového úseku mohl být bez úhony vyjádřen i v dobré němčině.

Ačkoli se nositelé hlasu ve stavu extáze vědomě nepodíleli na formulování zjevení a poskytovali pouze svou více či méně rozvinutou schopnost jazykového a pojmového vyjadřování jako nástroj pro božské zjevení, a ačkoli výmluvnost zjevení daleko přesahovala jejich běžnou schopnost vyjadřování, jazyková srozumitelnost a vyjadřovací schopnost zjevení přesto závisely také na duchovně-duševní připravenosti a slovní zásobě příslušného zprostředkovatele slova.

Zvláštní problém představoval smysluplný překlad pojmů „duch“ a „duše“, protože ve španělských vydáních pojmy „alma“ nebo „anima“ pro „duši“ zcela chybí a místo toho se používá slovo pro „ducha“: „espíritu“. V některých případech bylo tedy rozhodnutí, zda „espíritu“ přeložit v jeho původním smyslu

jako „duch“ nebo jako „duše“, poměrně obtížné a muselo být učiněno podle nejlepšího vědomí a svědomí. Důvodem tohoto částečného zaměňování slov nebylo samotné božské zjevení, ale jazykové zvyklosti těch, kdo slova předávali, a chybné rozhodnutí při pozdějším sestavování a prvním vydání „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“ v Mexiku.

Tento kompendium, členěné podle témat, má sloužit zájemcům a všem lidem usilujícím o poznání a pravdu k tomu, aby si získali ucelený přehled o tom, co Boží duch v průběhu četných zjevení v Mexiku před koncem roku 1950, tj. v období od roku 1884 do roku 1950, zjevil lidstvu jako nové poselství a poučení. Především však má za úkol usnadnit a podpořit důkladné studium a prohlubování se v učení Ducha, v novém Božím slově.

Díky přehledné tematické struktuře je možné pomocí obsahu rychle najít témata a textové pasáže, které čtenáře právě zajímají nebo které potřebuje pro diskusi s lidmi jiného smýšlení či pro rozpravu s duchovními bratry a sestrami.

Pověření a oprávnění k vytvoření tohoto kompendia v této podobě a s tímto názvem dal sám Kristus ve svém novém slově. Jednotlivé kapitoly knihy se zabývají vždy jedním tématem (kromě kapitol 61 až 63) a jsou srozumitelné i pro ty, kteří se o dané téma zvláště zajímají, aniž by znali předchozí kapitoly. Pro úplné pochopení duchovního učení je však doporučeno a nezbytné systematické studium díla od první do poslední kapitoly.

Pro každodenní povzbuzení a vedení jsou zvláště vhodné kapitoly 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 a 65, přičemž je třeba zvláště poukázat na úplná učení v německých překladových vydáních „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“ »Libro de la Vida Verdadera«, které jsou k dostání v knihkupectvích prostřednictvím . Z nich si může zájemce nebo věřící udělat představu o tom, jak se božská zjevení odehrála jako celek, a při jejich čtení, stejně jako při čtení tohoto Třetího zákona, může zažít hluboké potěšení a osvícení pro ducha i srdce. Kéž se toho dostane všem lidem dobré vůle.

Vydavatel

Úvod

Většina křesťanů, ať už patří k jakékoli denominaci nebo náboženské skupině, bude vnímat název této knihy: „Třetí zákon“ jako troufalost, protože tímto dílem nového zjevení se staví na roveň jim známého Starého a Nového zákona Bible, které jsou považovány za Písmo svaté a základ jejich víry, za uzavřené a nepotřebující žádné pokračování ani rozšíření.

Skutečnému znalci Bible však bude známo, že tento tradiční postoj nemá žádný základ v autoritativních učeních Ježíše, jak nám jsou předány v evangeliích Nového zákona. Právě naopak! Ježíš ve svých rozloučených projevech několikrát hovořil o svém návratu a v souvislosti s tím o „Duchu pravdy“, „Duchu utěšiteli“, „Duchu Svatém“, který pak „uvede do veškeré pravdy“.

Apoštol Pavel vyjádřil své přesvědčení o velkém nadcházejícím Božím zjevení v naplnění časů slovy: „Nyní poznávám částečně, ale tehdy poznám, jak jsem poznán.“ (1 Kor 13,12)

Tento úvod chce věřícímu křesťanovi a navíc všem zájemcům o tuto knihu zprostředkovat pravdivé poznání o jejím vzniku a o tom, jakým způsobem a za jakých vnějších okolností se naplnilo Ježíšovo zaslíbení o jeho návratu, neboť navzdory tvrzením obsaženým v samotných zjeveních by některé otázky zůstaly otevřené a mohly by být příčinou pochybností a mylných představ. Tento úvod má také usnadnit pochopení toho, co Duch Boží zanechal lidstvu ve svém novém zjevení jako své Třetí zjevení.

Jak může každý čtenář tohoto nového Božího slova sám zjistit, vyzařuje z něj nejvyšší autorita, moudrost a láska. Je to naplnění Ježíšova zaslíbení o jeho návratu „v oblaku“ (Lukáš 21, 27), což – symbolicky vyjádřeno jazykem Ducha – znamená: duchovním způsobem. Toto Třetí Boží zvěstování je tedy jako tematicky členěné shrnutí božských zjevení v Mexiku pravdivým svědectvím o Kristově návratu „v Duchu“, je to jeho aktuální poselství a učení pro lidstvo v koncentrované formě.

Toto slovo má být pro dnešního člověka duchovní orientační pomůckou a má ho přivést k lepšímu a hlubšímu pochopení Boha, sebe sama, smyslu své existence na zemi a událostí, které se mu dějí v jeho osobním životě, jakož i událostí a změn, které nutně doprovázejí nástup „věku Ducha Svatého“. O této době hovořil již středověký opat Joachim z Fiore a po něm i mnozí další. Je to

přicházející Kristovo království míru na zemi, které bylo lidstvu zaslíbeno již od dob proroků.

S duchovním návratem Krista ve slově již tato éra Ducha a duchovního člověka nastala a Kristus svou novou láskyplnou řečí ukázal cestu k ní.

Ústřední událostí Kristova návratu není, navzdory všem očekáváním křesťanstva, nic budoucího, ale již minulost: odehrála se v období od roku 1866 do roku 1950 v naprosté tichosti, bez povšimnutí a bez zájmu „velkého světa“ a křesťanstva! Ne v centru západního křesťanstva, v Římě, ani v centru pravoslavné zbožnosti na hoře Athos, ani, jak mnozí očekávali, ve starém židovsko-křesťanském Jeruzalémě, ani v prostředí protestantské teologie a filozofie náboženství, ale v zemi takzvaného třetího světa, v Mexiku! A ani tam ne v rámci dominantní katolické církve v moci a slávě, ale v prostředí chudoby a bezvýznamnosti mezi prostým, nevzdělaným lidem v předměstích nebo okrajových částech Mexico City, odkud se šíří a rozšiřuje po celé zemi. Kdo by to čekal?

Kristův druhý příchod se stal skutečností v podobě duchovně přijatých Kristových zjevení prostřednictvím jím vyvolených lidí, kteří se nacházeli ve stavu extáze, a to v rámci nově založených charismatických křesťansko-spiritualistických společenství či bratrstev.

Velká část těchto zjevení byla v posledních letech před rokem 1950 zaznamenána stenograficky, zapsána a později vydána ve 12 sbornících s názvem „Libro de la Vida Verdadera“, v překladu „KNIHA SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“. V těchto posledních letech byly všechny dřívější nauky opakovány v rozšířené a prohloubené podobě. Tato kniha obsahuje pečlivý výběr textů z tohoto díla ke všem tématům, která se v něm vyskytují.

Tuto sbírku Kristových nauk, jakož i tematicky uspořádané výňatky z ní, Pán od počátku zamýšlel jako své Třetí Závěti pro lidstvo, zejména pro křesťanstvo. Pravdivost tohoto závažného tvrzení má být čtenáři objasněna prostřednictvím tohoto úvodu.

Výběr Mexika jako země určené pro Kristův návrat má podle Pánova slova svůj důvod v tom, že indiánští předkové dnešních obyvatel byli ve jménu Kristově mučení a násilně „pokřtěni“ španělskými dobyteli. Na druhé straně si tyto národy a jejich dnešní potomci díky staletému útlaku a otroctví vyvinuli více bratrského ducha, lidskosti, pokory srdce a shovívavosti než jiné národy na Zemi, zejména ty evropské. Proto se v současnosti v mexickém národu zrodilo také

mnoho zralých duší ze starého vyvoleného „národa Izraele“ a byly svědky naplnění zaslíbení daných „duchovnímu Izraeli“.

Ani narození Ježíše, první příchod Krista na svět, se neodehrálo v centrech moci a civilizace Říma či Řecka, ani v židovském kulturním centru Jeruzalémě, ale stranou, v skromných podmínkách, a Ježíšovou domovinou a hlavním působištěm byla Galilea, kterou jeruzalémští Židé pohrdali. K tomu kdysi zákoníci s pocitem nadřazenosti říkali: „Co dobrého může vzejít z Nazaretu?“ Dnešní teologové by neměli dopustit se stejné chyby a omylu a z pocitu intelektuální nadřazenosti si v duchu říkat: Co dobrého a velkého může vzejít z Mexika?

Jaké důvody svědčí o tom, že tamní duchovní projevy jsou skutečně božského původu? Především samotná zjevení, která jsou nezaměnitelně prodchnuta Duchem a smýšlením Kristovým a láskou a milosrdenstvím Nebeského Otce. Jaké lidské srdce by tím mělo zůstat nedotčeno? Také moudrost a hloubka myšlenek, zjevení, napomenutí a poučení vydávají výmluvné svědectví o svém původci. Který klamný duch by byl schopen to vše předstírat pouze se zlými úmysly? V čem by ty měly spočívat, když tato poučení mohou sloužit pouze k nápravě, rozvoji a zušlechtnění lidského rodu?

Dalším důvodem, který hovoří pro pravost těchto zjevení jako nového slova Božího, je skutečnost, že se odehrávala po tak dlouhou dobu a prostřednictvím tolika různých zprostředkovatelů a míst zjevení, a přesto mají ve svém duchu a charakteru jednotný ráz a jasně poukazují na jediný zdroj zjevení. Jaká temná síla by byla schopna po celá desetiletí v celé zemi pořádat něco takového jako svůdnou iluzi – k posměchu Bohu? To je prostě nemožné a Bůh jako milující Otec svých lidských dětí a nejvyšší vůdce pozemských osudů by to nikdy nedopustil.

Další závažné důvody pro pravdivost těchto zjevení jako svědectví o duchovním návratu Krista ve slově jsou shody mezi Ježíšovými zaslíbeními o jeho návratu a jejich „znameních“ a událostmi v Mexiku během období převratných a měnících událostí se dvěma světovými válkami. V této souvislosti odkazujeme na úvod v prvním svazku „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“ s názvem: „Návrat Krista v zrcadle biblických zaslíbení“, stejně jako na studii Ernesta Enkerlina s názvem „Boží duchovní dílo“, obě vydané nakladatelstvím Reichl Verlag.

Významné svědectví pro tento světový region, a tedy i pro Mexiko jako místo duchovního návratu Krista, bylo křesťanstvu v 19. století poskytnuto takzvaným „Božím písařem“, Jakobem Lorberem. Na jednom místě svého velkého díla o novém zjevení Ježíš hovoří o tom, že jeho duchovní návrat se odehraje v zemi za velkým světovým mořem, tedy za Atlantikem (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Nemělo by

to být pro věřící v Lorberova zjevení a všechny duchovně bdělé křesťany důvodem k zamyšlení, zda se toto proroctví již nenaplnilo, a k pátrání, zda se v některé ze zemí amerického kontinentu nestalo něco, co si tento nárok činí a také mu dostává? Měřítkem pro posouzení by však neměla být pouze velikost zjeveného poznání o stvoření, ale především božská láska a moudrost, které se v něm projevují.

Taková událost se skutečně odehrála a začala na počátku šedesátých let 19. století v Mexiku. Jednoduchý muž z lidu jménem Roque Rojas měl tehdy, 23. června 1861, první zážitek povolání skrze archanděla Gabriela a vidění, při kterém mu bylo oznámeno jeho poslání jako pozemského průkopníka Páně.* Poté, co byl další velkou vizí přesvědčen o pravosti svého božského povolání, začal vyprávět ostatním lidem o poselstvích a vizích, které mu byly zjevovány ve stavu extáze, a tak díky své přesvědčivosti a důvěryhodnosti postupně shromáždil kolem sebe společenství věřících. Díky daru duchovního uzdravování, který se u něj projevil, se v následujícím období stal široce známým a byl vysoce ceněn všemi, kdo hledali pomoc a radu. Založil první shromaždiště, kde 1. září 1866 poprvé skrze něj promluvil Eliáš a kde bylo sedm mužů a žen vysvěceno na vedoucí nově zakládaných společenství, která symbolizovala sedm pečeti příslušných epoch dějin spásy.

** Podrobnější informace o tom najdete v úvodu ke knize „Die Dritte Zeit“ (Třetí doba), nakladatelství Reichl Verlag.*

Když účastníci shromáždění během Svatého týdne v roce 1869 neprojeví úctu a zbožnost, jakou od nich Roque Rojas očekával, zachvátil ho svatý hněv a zničil božská zjevení, která do té doby přijímal skrze Eliáše. Prohlásil místo shromáždění za uzavřené a tím předčasně ukončil své požehnané působení. Avšak dobré semeno, které zasel, vyklíčilo a rozkvetlo na jiných místech, a v jedné z obcí Sedmi pečeti promluvil o několik let později, v roce 1884, poprvé sám Kristus skrze hlasatelku, která zůstala věrná této misii. Od té doby pokračovala božská zjevení nepřetržitě, napříč generacemi, až do konce roku 1950.

Počet sborů a věřících v této době stále rostl, takže toto křesťansko-spiritualistické hnutí, které Kristus označil za své duchovní dílo, nakonec zahrnovalo několik set sborů s tisíci stoupenci po celé zemi.

Věřící se pravidelně scházeli v neděli dopoledne ve svých skromných sálech nebo také v soukromých prostorách, a všude tam, kde byl k dispozici jeden nebo více zprostředkovatelů slova, se Boží duch současně zjevoval, podle potřeb a vnímavosti posluchačů.

Jednou týdně se konaly bohoslužby uzdravování, při nichž se Boží duchovní svět projevoval duchovně, vyučoval, radil a uzdravoval. Došlo k mnoha duchovním uzdravením těla i duše, avšak bohužel nebyla zaznamenána písemně a dosvědčena pro budoucí generace. Zřejmě se na ně pohlíželo jako na nic mimořádného a hodného zaznamenání.

S ukončením božských zjevení a zjevení z Božího duchovního světa, které Pán již dlouho předem ohlásil a stanovil na konec roku 1950, došlo k hlubokému zlomu v rámci Duchovního díla, k rozkolu mezi obcemi, které se tohoto Kristova nařízení držely a upustily od dalších duchovních zjevení, a těmi obcemi a vedoucími obcí, kteří se jím neřídili a nyní nechávali své mluvčí upadat do transu, čímž otevřeli dveře a brány nižšímu duchovnímu světu a klamným duchům pro falešná zjevení Kristova a duchovní zjevení.

Bohužel měly tyto neposlušné sbory pro prostý lid mnohem větší přitažlivost než ty, které zůstaly věrné, jejichž členové se z větší části rozpadli do malých skupinek nebo přešli do druhého tábora, protože tam bylo pro lidskou touhu po zábavě a senzaci „nabídnuto“ více než při tichých pobožnostech s čtením úryvku z učení a následnou výměnou názorů o něm.

Navzdory těmto nepříznivým okolnostem začala po roce 1950 skupina mužů a žen, většinou bývalých hlasatelů, shromažďovat po celé zemi roztroušená zjevení, aby je vydala v knižní podobě a seznámila s nimi lidstvo. Přitom se museli opírat převážně o kopie strojopisných rukopisů, které byly vyhotoveny samotnými zapisovateli podle tehdejších stenografických záznamů z projevů a poté na žádost předány jako kopie. Bylo shromážděno velké množství různých rukopisů zjevení, z nichž bylo nakonec vybráno 366 pro zařazení do sborníků „Libro de la Vida Verdadera“, v překladu „KNIHA SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“.

Ačkoli tedy představují pouze část všech zjevení, zejména z posledních let před rokem 1950 – což dokazuje i nedávno „objevený“ velký svazek zřejmě dosud nezveřejněných rukopisů zjevení z pozůstalosti bývalého nositele hlasu –, lze vzhledem k tomuto velkému počtu zjevení předpokládat, že v nich, jako v celku, obsahují všechna témata a učební obsahy, které Duch Boží lidstvu sděluje a o nichž ho chtěl poučit, aby našlo cestu do světlejší budoucnosti.

V roce 1962 vyšel v Německu první německý výběrový svazek tohoto souborného díla pod názvem: „Die Dritte Zeit“ (Třetí doba), který poprvé seznámil s Božím zjevením i omezený okruh osob v německy mluvícím prostoru.

Od roku 1979 vydává nakladatelství Reichl Verlag také německé svazky „KNIHY SKUTEČNÉHO ŽIVOTA“, které jsou k dostání v knihkupectvích.

V sedmdesátých letech byla pak v Mexico City založena „Společnost pro duchovní studia“, která si dala za úkol správu a uchovávání rukopisů zjevení a vydávání nových vydání sborníků i doprovodné literatury. V tom vidí společnost i dnes svůj skutečný úkol, nikoli však v centrálním vedení náboženského hnutí, které je založeno na vlastní odpovědnosti jednotlivce ve světle svědomí.

Kdekoli v tomto díle otevřeme stránku, čteme a duchovně prožíváme přesvědčivá, moudrá a láskyplná slova a zjevení Krista skrze jeho připravené lidské nástroje – lidi, kteří zčásti měli sotva světské školní vzdělání a často vůbec neovládali jazyk, který vycházel z jejich úst, natož pak obsah, moudrost a božskou autoritu, která se v něm projevuje.

Toto nové Boží slovo obsahuje na jedné straně potvrzení a vysvětlení událostí a zjevení ve starém izraelském národu a během pozemského života a působení Ježíše, na druhé straně přináší hojnost nových duchovních poznatků, které částečně představují zásadní korekce tradičního křesťanského pohledu na svět. To se týká obrazu Boha, božské přirozenosti Ježíše a Marie, podstaty člověka s vnímanou božskou jiskrou a věčným vývojem duše, představ o nebi a pekle, Soudném dni nebo Posledním soudu, učení o spasení a odpuštění hříchů, vzkříšení z mrtvých a věčném životě. Také pokud jde o praktikování křesťanské víry a formy uctívání, jsou částečně stanovovány nové standardy a cíle a to, co bylo dříve známé, je zpochybňováno nebo zavrhováno, což se týká především forem bohoslužeb a sakrálních staveb.

Ústřední poselství odpovídá tomu, které přinesl Ježíš: namísto vnějšího praktikování náboženství a předvádění zbožnosti — vnitřní modlitební život a individuální jednání podle vlastního svědomí; místo vypočítavé dobročinnosti z sobeckých pohnutek — spontánní, nezištné jednání z lásky k Bohu, k lidem a k přírodě, k Božímu stvoření, přičemž „láska“ může mít mnoho způsobů vyjádření: pozornost, ohleduplnost, úctu, soucit, náklonnost, útěchu, pomoc a podporu; místo pohodlné, slepé víry — živá, vidoucí víra vycházející z poznání a duchovního vědění.

Ve svých zjeveních Pán nejprve adresoval své slovo přítomným věřícím, které často oslovoval jako „(můj) lid“, „učedníky“ nebo „dělníky“, příležitostně také jako „(milovaný) Izrael“. V širším smyslu se však jeho slovo, až na výjimky, obrací k celému duchovnímu Izraeli, k celému Božímu lidu na celém světě a k lidem

všech národů, ras a náboženství. Přijmou však tito lidé nové Boží slovo s radostí a uznáním?

To nesmí a nesmí být důvodem k založení nové náboženské komunity, církve nebo sekty. Je to Boží výzva k obnově a duchovním proměně člověka a všech jeho společenských a náboženských institucí. Kdo odmítá Jeho Třetí zákon pro lidstvo, odmítá Jeho samotného a Jeho Svatého Ducha, který se v něm zjevuje. Toto varovné slovo z Božího nového poselství lásky ať si každý dobře zapamatuje a vezme k srdci, stejně jako varování obsažená v Ježíšových podobenstvích o „moudrých a pošetilých pannách“ (Mat. 25, 1-13) a o „královské svatbě“ (Mat. 22, 2-14). Neboť toto slovo je svatým olejem pro zhasínající světla Ducha, je chlebem a vínem ze stolu Páně, věčným pokrmem a osvěžením duše.

Obsah

Obsah

Vydavatelské údaje	5
Původ	6
K tomuto Vydání:	7
Předmluva	10
Úvod	12
Obsah	19
<i>I. Druhý příchod Krista – Třetí období zjevení</i>	35
<i>Kapitola 1 – V očekávání Kristova návratu</i>	35
Úvodní a ký pohled na dějiny spásy	35
Naděje a očekávání	36
Biblická zaslíbení	38
Naplněná znamení	39
<i>Kapitola 2 – Úsvit Třetího času</i>	41
První zvěst	41
Zprávy a sdělení z celého světa	41
Působení Eliáše jako předchůdce Páně	43
<i>Kapitola 3 – Duchovní slunce Kristova návratu</i>	46
Příchod Pána	46
Všechny oči se na mě upřou	48
<i>Kapitola 4 – Poučení skrze božská zjevení</i>	50
Zdroj zjevení	50
Místa zjevení a příjemci zjevení	51
Zprostředkování božských zjevení	54
Forma zjevení	58
Časové omezení zjevení	59
<i>Kapitola 5 – Důvod nového Božího zjevení</i>	60

Boží vůle ke spáse	60
Odstranění omylů a zvenčí vnucených forem uctívání.....	61
Osvěta o pravém životě	63
Vývoj, duchovní zdokonalení a spasení člověka	66
Kapitola 6 – Třetí zákon a velká kniha života	67
Kniha lásky, pravdy a moudrosti Boží	67
Kapitola 7 – Účinek a význam duchovního učení	72
Účinek zjevení.....	72
Poznání a naděje z nového slova.....	74
Kapitola 8 – Nové Kristovy církve, učedníci, apoštolové a Boží poslové.....	79
Světlo a stín v církvích zjevení	79
Pravé učednictví, noví apoštolové.....	84
Boží poslové po celém světě a ve všech dobách	86
II. Ohlédnutí za prvním a druhým obdobím zjevení	89
Kapitola 9 – Příběhy a postavy izraelského národa	89
Příběh o pádu do hříchu	89
Svobodná vůle a prvotní hřích.....	89
Potopa	90
Abrahamova obětavost	91
Jakubův sen o nebeském žebříku	91
Josef a jeho bratři	92
Putování izraelského lidu pouští pod vedením Mojžíše	93
Eliášův boj za pravého Boha	93
Dvanáct kmenů Izraele	94
Proroci a první králové Izraele	95
Kapitola 10 – Když se naplnil čas.....	95
Prorocká věštba	95
Očekávání Mesiáše u židovského národa.....	96
Marie, Ježíšova biologická matka	97

Klanění Ježíškovi	97
Pouto lásky mezi Ježíšem a Marií	97
Ježíšovo vědění a moudrost	97
Nechápavost lidského okolí v Nazaretu	98
Kapitola 11 – Ježíšovo působení na zemi	99
Křest v Jordánu; doba přípravy na poušti.....	99
Jednota Ježíše s Bohem	99
Neuznání Ježíše jako očekávaného Mesiáše	100
Ježíš jako spasitelský host mezi prostým lidem.....	101
Neúnavný kazatel Ježíš	101
Ježíšova láska k dětem a přírodě	102
Ježíšovo učení	102
„Zázraky“ Ježíše	103
Cizoložnice	105
Marie Magdaléna	105
Nikodém a otázka reinkarnace	106
Ježíšovo proměnění.....	106
Nedostatek odvahy k vyznání	107
Nepřátelství vůči Ježíši.....	107
Oznámení o rozloučení.....	108
Ježíšův vstup do Jeruzaléma	109
Poslední večeře.....	110
Kapitola 12 – Utrpení, smrt a vzkříšení	111
Celoživotní útrapy a utrpení Ježíše	111
Zrada Jidáše	111
Ježíšovo utrpení	112
Ježíšův vykoupení v záhrobních světech	117
Zjevení Ježíše po jeho vzkříšení	118
Kapitola 13 – Poslání a význam Ježíše a jeho apoštolů	119

Oprava starého obrazu Boha a jeho tradic.....	119
Příklad Ježíše.....	120
Význam Ježíšova učení.....	121
Povolání, učení a zkoušky Ježíšových učedníků.....	121
Apoštol Jan	122
Apoštolové Petr a Pavel.....	123
Vzorovost apoštolů	124
Šíření křesťanství	125
III. Doba církevního křesťanství.....	126
Kapitola 14 – Křesťanství, církve a kulty	126
Vývoj křesťanství	126
Náboženské obřady	127
Duchovenstvo	128
Večeře Páně a mše	129
Křest.....	130
Vzpomínka na mrtvé.....	132
Hmotné symboly, kříže a relikvie	132
Uctívání svatých.....	133
Církevní svátky	134
Boží přítomnost navzdory falešným formám uctívání	136
Kapitola 15 – Zdánliví křesťané, církevní bludy a nešvary	136
Jmenovití křesťané	137
Nevěřící a fanatici víry	138
Zkreslení Ježíšova učení a jejich důsledky	139
Nesprávný vývoj a nešvary v křesťanství.....	141
IV. Zákon – láska k Bohu a k bližnímu	142
Kapitola 16 – Boží zákon	142
Síla Božího zákona	143
Boží zákon lásky v duchovním díle „ “	144

Porušování Božích zákonů a jeho důsledky	144
Plnění nejvyššího zákona	146
Kapitola 17 – Nový způsob uctívání Boha	147
Vývoj forem uctívání.....	147
Falešné modlitby bez odevzdání a víry.....	148
Skutečná modlitba.....	149
Čtyři aspekty dokonalé modlitby.....	151
Spontánní modlitba srdce beze slov.....	152
Denní modlitba	154
Den odpočinku jako den sebereflexe	155
Proste, a bude vám dáno.....	156
Požehnání přímlyvy	157
Nutnost modlitby.....	158
Blahodárné účinky modlitebního života.....	159
Síla modlitby	160
Láska k Bohu a k bližnímu jako uctívání Boha	161
Rozhovor mezi Bohem a člověkem.....	163
Kapitola 18 – Dělá milosrdenstva a ústřední význam lásky	166
Zpětné požehnání dobrých skutků	166
Skutečná a falešná dobročinnost.....	167
Duchovní a hmotná činnost lásky.....	168
Všeobecný význam lásky	169
Vysoká moc lásky.....	171
V. Formy zjevení a působení Boha.....	171
Kapitola 19 – Trojice Boží.....	171
Jednota Boha s Kristem a Duchem Svatým	172
Tři způsoby Božího zjevení.....	173
Bůh jako Stvořitel a duch a Otec	175
Kristus, láska a Slovo Boží.....	176

Duch Svatý – Boží pravda a moudrost	177
Kapitola 20 – Maria, Boží mateřská láska	178
Pozemská existence Marie v pokoře	178
Marie a Ježíš	178
Panensví Marie	179
Příklad Marie pro ženy	180
Marie jako přímělkyně, utěšitelka a spoluvykupitelka lidí	181
Božská přirozenost Marie	182
Všeobecné vyzařování Marie	183
Kapitola 21 – Všemohoucnost, všudypřítomnost Boha a jeho spravedlnost	184
Boží moc	184
Boží přítomnost ve všem stvořeném	185
Rány osudu	187
Boží spravedlnost	188
Kapitola 22 – Láska, péče a milost Boží	191
Láska Nebeského Otce	191
Boží péče a pomoc	192
Pokora Nejvyššího	194
Boží soucit a sdílení utrpení	195
Boží odpuštění, milost a slitování	195
Kapitola 23 – Boží inspirace a zjevení	197
Božské inspirace	197
Přizpůsobení božských zjevení lidskému chápání	198
Různé druhy Božích zjevení	199
Nutnost božských zjevení	200
Nekonečnost božských zjevení	201
Zjevení Boží přítomnosti v člověku	203
VI. Stvoření	203
Kapitola 24 – Duchovní a hmotné stvoření	203

Stvoření duchovních bytostí	203
Působení velkých duchů ve stvořitelském díle	204
Boží prozřetelné myšlenky	204
Stvoření hmotných světů pro duchovní bytosti	204
Stvoření člověka	205
Vzpomínka na ráj	206
Povaha člověka	206
Jednota Stvořitele se stvořením	207
Kapitola 25 – Příroda	207
Zákony přírody	207
Boží přítomnost v přírodě	208
Příroda, Boží stvoření a podobenství pro duchovno	208
Moc Božích dětí nad přírodou	209
Člověk a příroda	209
Kapitola 26 – Jiné světy	211
Univerzální světlo Kristovo	211
Duchovní spojení mezi světy	212
Poznávání jiných světů a forem života	213
Určení hvězd	214
Kapitola 27 – Posmrtný život	214
Nezbytná znalost duchovního života	214
„Nebe“ a „peklo“	215
Hudba nebes	218
V domě Mého Otce je mnoho „bytů“	218
VII Cesta vývoje k dokonalosti	219
Kapitola 28 – Umírání, smrt a probuzení na onom světě	219
Nesmrtelnost ducha	219
Příprava na odchod z tohoto světa	220
Přechod do jiného světa	221

„Spánek smrti“	223
Setkání v záhrobí	223
Soud nad duchem skrze vlastní svědomí.....	223
Znovuzískané duchovní vědomí	227
Kapitola 29 – Očištění a vzestup duší v posmrtném životě.....	228
Výčitky svědomí, lítost a sebekritika	228
Vyrovnávající spravedlnost.....	229
Vzestup duší do Božího království	230
Kapitola 30 – Vývoj duše skrze reinkarnace.....	233
Zákon vývoje.....	233
„Vzkříšení těla“ — správně pochopeno.....	234
Různá úroveň vývoje duší.....	235
Znalost předchozích pozemských životů a vlastní úrovně vývoje	235
Láska jako nezbytnost pro duchovní a duševní rozvoj	236
Různé důvody reinkarnací	237
Cesta k dokonalosti.....	238
Univerzální škola života	238
Přesvědčivost učení o reinkarnaci	240
Cesty reinkarnace duše.....	241
Kapitola 31 – Spása, vykoupení a věčné spasení	243
Oprava mylných představ o vykoupení	243
„Nebe“ je třeba si zasloužit	246
Nejmocnější síla ke spáse	249
Spása a vykoupení pro každou duši.....	250
Nádherná budoucnost Božích dětí	252
VIII. Člověk.....	253
Kapitola 32 – Inkarnace, povaha a poslání člověka	253
Inkarnace na Zemi	253
Správné hodnocení těla a jeho vedení duchem	255

Význam a úloha duše, ducha a svědomí v člověku.....	256
Boží chrám v člověku	259
Kapitola 33 – Muž a žena, rodiče a děti, manželství a rodina.....	260
Vztah mezi mužem a ženou.....	260
Povaha a poslání muže	262
Žena, manželka a matka	264
Výchova dětí a mládeže.....	265
Slovo k dětem a pannám	266
Manželství a rodina	267
Kapitola 34 – Svobodná vůle a svědomí	269
Význam svědomí a svobodné vůle	269
Zneužití svobodné vůle.....	272
Nutnost následovat impulsy svědomí	273
Souboj mezi svobodnou vůlí a svědomím	274
Prohloubení svědomí prostřednictvím nového Božího slova.....	275
Kapitola 35 – Síla myšlenek, citů a vůle	276
Vysílání a přijímání myšlenek a jejich účinky.....	276
Síla pocitů, přání nebo obav	278
Nedostatek sebeovládání	279
<i>IX Učení božské moudrosti.....</i>	<i>279</i>
Kapitola 36 – Víra, pravda a poznání	279
Víra, která překonává vše	279
Poznání Boží pravdy.....	280
Poznání duchovního a božského	282
Předpoklady pro duchovní poznání.....	283
Nezbytné rozšíření vědomí člověka.....	283
Kapitola 37 – Správné chápání biblických textů.....	285
Výklad biblických slov a zaslíbení	285
Zjevení Ježíše skrze apoštola Jana	288

Kapitola 38 – Tři doby zjevení a sedm epoch pečeti.....	289
Závislost Božích zjevení na vývoji	289
Tři Boží závěti.....	291
Třetí doba	293
Sedm epoch dějin spásy	294
Kapitola 39 – Pozemský a duchovní Izrael	297
Historické poslání Izraele, jeho selhání	297
Rozdělení židovského národa na pozemsky a duchovně smýšlející.....	298
Duchovní lid Izraele	299
144 000 vyvolených a označených	301
Kapitola 40 – Síly dobra a zla	304
Původ dobra a zla	304
Pýcha a pokora	306
Dobro, člověk dobré vůle	307
Zlo, člověk propadlý zlu	308
Boj mezi dobrem a zlem	309
Pokušení a svody	310
Morální zločiny	311
Bezmocnost a pomíjivost zla	311
Síla odpuštění	312
Kapitola 41 – Spojení mezi tímto světem a oním světem.....	312
Inspirace a pomoc ze strany duchovního světa.....	313
Zmatené a zlovolné duchy.....	315
Boj duchů o lidi	317
Spojení s Božím duchovním světem	319
Kapitola 42 – Vina a pokání, zkoušky a utrpení	321
Nutnost pokání a pokání	321
Zákon o smíření	322
Příčina zkoušek a utrpení.....	323

Víra, odevzdání a pokora v zkouškách.....	324
Význam utrpení a bolesti.....	325
Kapitola 43 – Nemoc, uzdravení a obnovení	327
Původ a smysl nemoci	327
Uzdravení vlastní silou.....	327
Obnova člověka	329
Kapitola 44 – Život v božském smyslu.....	329
Nezbytná rovnováha.....	329
Dobré a zhoubné radosti	330
Požehnané a nešťastné bohatství	331
Zákon dávání.....	332
Plnění povinností a úkolů	333
Kapitola 45 – Předurčení, smysl a naplnění života.....	334
Boží prozřetelnost a předurčení v lidském osudu	334
Ve škole života	336
Smysl a hodnota lidského života	337
X <i>Materialismus a spiritualismus</i>	339
Kapitola 46 – Zbloudilý, materialistický člověk	339
Duševní lenost, nevědomost a pýcha člověka.....	339
Nedostatek ochoty k odříkání, úsilí a zodpovědnosti.....	341
Duševní utrpení člověka	343
Nesprávné pozemské chování a jeho důsledky	345
Kapitola 47 – Materialismus a spiritualismus	346
Dopad vládnoucího materialismu.....	347
Podstata spiritualismu	347
Kdo se může právem nazývat spiritualistou?	348
Spiritualismus v náboženstvích a vyznáních.....	349
Kapitola 48 – Duchovní dary a spiritualizace	350
Duchovní schopnosti člověka	350

Předpoklady a znaky skutečné duchovnosti.....	354
Blahodárný účinek duchovnosti	355
XI Lidstvo	355
Kapitola 49 – Náboženství a soudnictví	355
Žádné náboženství ani vyznání není jediné pravé.....	356
Nepřátelství náboženství vůči vývoji	357
Vztah mezi náboženstvím a vědou	358
Tvrdost a nespravedlnost pozemského soudnictví	359
Tvrdosrdečná sebespravedlnost člověka.....	360
Pozemská spravedlnost jako nutné zlo	360
Kapitola 50 – Vzdělání a věda	361
Ješitnost a pýcha z vědění	361
Důsledky materialistického racionálního uvažování	362
Inspirace nových vědeckých poznatků Bohem a duchovním světem	365
Uznání vědců působících pro blaho lidstva	367
Kapitola 51 – Vládci, zneužití moci a války.....	368
Pomíjivá iluze pozemské moci a velikosti.....	368
Nárokované násilí nad lidmi a národy	369
Úvahy o druhé světové válce.....	371
Odpor a nesmyslnost válek.....	372
Kapitola 52 – Nespravedlnost a úpadek lidstva	374
Podrobení a vykořisťování slabých silnými.....	374
Zkaženost lidstva	376
Zvrácený svět nezralého lidstva.....	377
XII Soud a očištění lidstva	379
Kapitola 53 – Nastal čas soudu	379
Sklizeň plodů lidského semene.....	379
Očištění lidstva při soudu	380
Boží láska v soudu.....	382

Kapitola 54 – Boj světových názorů, náboženství a církví.....	383
Duchovní boje před Kristovým královstvím míru na zemi.....	383
Boj o duchovní nadvládu na Zemi	384
Boj proti duchovnímu učení	385
Ignorování nebo potlačování duchovních zjevení a duchovního uzdravování	387
Kapitola 55 – Očištění země a lidstva při soudu	387
Varovný hlas Boha a přírody před očistným soudem.....	387
Moc a vláda zla budou zlomeny	389
Apokalyptické války, epidemie, pohromy a zkáza	391
Příroda a přírodní katastrofy	391
Boží spravedlnost lásky a milosrdenství	394
Účinek soudu	394
XIII Proměna a dovršení světa a stvoření.....	396
Kapitola 56 – Vítězství a uznání duchovního díla Krista.....	396
Šíření duchovního učení skrze Boží posly	396
Boj o uznání nového slova	396
Síla učení Ducha Svatého.....	397
Poznání Kristova návratu po celém světě.....	398
Kapitola 57 – Obrat a změna ve všech oblastech	399
Nová a hlubší poznání.....	399
Osvícení skrze lidi poslané Bohem.....	401
Proměna člověka	402
Změny a převraty ve všech oblastech života.....	405
Kapitola 58 – Kristovo království míru a dovršení stvoření.....	406
Rozhodující síla v Kristově království míru	406
Nový člověk.....	407
Země jako země zaslíbená a odraz nebeského království	409
Dokončení stvoření.....	410

Chvalozpěv obnovené harmonie stvoření	411
XIV Mise	412
Kapitola 59 – Úkol šířit nové Boží slovo	413
Pokyny k vydávání knih, výňatků a překladů	413
Právo poznat nové Boží slovo	413
Pokyny pro šíření duchovního učení	415
Kapitola 60 – Působení v duchu Kristově	416
Nezbytné vlastnosti, ctnosti a schopnosti nových učedníků	416
Správné chování při šíření slova	420
Správný způsob hlásání slova	422
Úkol utěšovat a uzdravovat tělesně i duševně trpící.....	425
Okamžik zahájení celosvětové mise	427
XV. Napomenutí, varování, poučení	427
Kapitola 61 – Napomenutí a varování Pána.....	427
Přikázání a úkoly	427
Víra, naděje, láska, pokora, důvěra	429
Modlitba, studium, bdělost, obnova a duchovnost	430
Varování určená společenstvím zjevení	432
Varování před pokračováním zjevení po roce 1950 a falešnými „zjeveními Kristovými“	433
Nedostatky, pokrytectví, neřestnost	434
Falešné pokání a falešná očekávání.....	436
Varování pro národy a mocné této země.....	437
Kapitola 62 – Slova pro přítomné posluchače v Mexiku	438
Slova pro přítomné posluchače v Mexiku	438
Kapitola 63 – Poučení pro církve a všechny Kristovy učedníky.....	453
Duchovní dílo Kristovo.....	453
Duchovní Izrael a židovský národ	462
Učednictví a spiritualita	464

Vývoj	474
Očištění a zdokonalení.....	477
Na této straně i na oné straně pozemského života	480
Zjevení Božství	484
Člověk a jeho poslání	486
Nedostatky, prohřešky, bloudění	492
Očištění a duchovní povznesení lidstva	494
XVI. Proroctví a podobenství, útěcha a zaslíbení	496
Kapitola 64 – Proroctva.....	496
Naplnění starých a nových proroctví.....	496
Velké proroctví pro národy z 10. ledna 1945, ke konci druhé světové války	497
Války a přírodní katastrofy — znamení na nebi	498
Proroctví o rozkolu v mexických společnostech	499
Kapitola 65 – Podobenství, útěcha a zaslíbení.....	500
Podobenství o špatných správcích	500
Podobenství o přechodu pouští do Velkého města	501
Podobenství o velkorysosti krále.....	504
Blahoslavenství a požehnání	505
Povzbuzení k duchovnímu růstu.....	506
Boží volání.....	507
Výzva lidem této doby:	507
Výzva intelektuálům:	508
Výzva k unaveným a obtíženým:	508
Výzva duchovnímu Izraeli:	508
Božská učení v Mexiku 1866–1950.....	510

Třetí Zákon

I. Druhý příchod Krista – Třetí období zjevení

Kapitola 1 – V očekávání Kristova návratu

Úvodní a ký pohled na dějiny spásy

1. Na počátku věků chyběla světu láska. První lidé byli daleko od toho, aby pocítili a pochopili tu božskou sílu – tu esenci Ducha, původ všeho stvořeného.

2. Věřili v Boha, ale připisovali Mu pouze moc a spravedlnost. Lidé věřili, že božský jazyk chápou skrze živly přírody; proto si mysleli, že když je viděli mírné a pokojné, Pán souhlasí s lidskými skutky; avšak když se přírodní síly rozpoutaly, domnívali se, že v tom poznávají Boží hněv, který se projevoval touto formou.

3. V srdcích lidí se utvořila představa o strašlivém Bohu, který v sobě nesl hněv a pocit pomsty. Když se tedy domnívali, že Boha urazili, přinášeli Mu zápalné oběti a dary v naději, že Ho usmíří.

4. Říkám vám, že ty dary nebyly inspirovány láskou k Bohu: byla to bázně před Božskou spravedlností, strach z trestu, co vedlo první národy k tomu, aby svému Pánu platily daně. 5. Božského Ducha nazývali prostě Bohem, ale nikdy Otcem nebo Mistrem.

6. Byli to patriarchové a první proroci, kteří začali lidem vysvětlovat, že Bůh sice byl spravedlností — ano, ale dokonalou spravedlností; že byl především Otcem a jako Otec miloval všechna svá stvoření.

7. Krok za krokem lidstvo pomalu kráčelo po cestě svého duchovního vývoje a pokračovalo ve své pouti, přecházelo z jedné éry do druhé a skrze zjevení, která Bůh svým dětem ve všech dobách dával, poznávalo něco více z božského tajemství.

8. Přesto člověk nedosáhl plného poznání božské lásky; neboť Boha nemiloval skutečně jako otce, ani nebyl schopen ve svém srdci pocítit lásku, kterou mu jeho Pán vždy prokazoval.

9. Bylo nutné, aby se dokonalá láska stala člověkem, aby se „Slovo“ vtělilo a přijalo tělo, které by bylo pro lidi hmatatelné a viditelné, aby tak konečně poznali, jak moc a jakým způsobem je Bůh miluje.

10. Ne všichni v Ježíši rozpoznali přítomnost Otce. Jak by ho také mohli rozpoznat, když byl Ježíš pokorný, soucitný a milující i k těm, kteří ho uráželi? Oni považovali Boha za silného a pyšného vůči svým nepřátelům, soudícího a strašného pro ty, kteří ho uráželi.

11. Ale stejně jako mnozí toto slovo odmítli, mnozí mu také uvěřili – tomu slovu, které proniklo až do hloubi srdce. Ten způsob, jak uzdravovat utrpení a nevyléčitelné nemoci pouhým pohlazením, pohledem nekonečného soucit,

slovem naděje, to učení, které bylo zaslíbením nového světa, života plného světla a spravedlnosti, již nebylo možné vymazat z mnoha srdcí, která pochopila, že ten božský člověk byl pravdou Otce, božskou láskou Toho, koho lidé neznali, a proto nemohli milovat.

12. Semeno té nejvyšší pravdy bylo navždy zaseto do srdce lidstva. Kristus byl ten, kdo zasel, a stále se stará o svou úrodu. Poté sklídí své plody a bude se z nich navždy radovat. Tehdy již ve svém slově neřekne: „Mám hlad“ nebo „Mám žízeň“, neboť konečně ho budou milovat jeho děti, tak jako on je miloval od počátku.

13. Kdo k vám mluví o Kristu, učedníci? On sám.

14. Jsem to já, „Slovo“, které k tobě znovu promlouvá, lidstvo. Poznejte mě, nepochybujte o mé přítomnosti kvůli nenápadnosti, v níž se zjevují. U mě nemůže být žádná pýcha.

15. Poznejte Mě podle Mé tehdejší životní cesty na světě, vzpomeňte si, že jsem zemřel stejně pokorně, jako jsem se narodil a žil. (296, 4-16)

Naděje a očekávání

16. Po mém odchodu v „Druhém čase“ očekávali ti, kteří ve Mne zachovali víru, z generace na generaci můj návrat. Božské zaslíbení se předávalo z rodičů na děti a mé slovo udržovalo při životě touhu zažít můj návrat.

17. Každá generace věřila, že je tou vyvolenou, v očekávání, že se v ní naplní slovo jejího Pána.

18. Tak plynul čas a generace se střídaly, a z srdcí byla moje zaslíbení stále více vytlačována a lidé zapomněli bdít a modlit se. (356, 4-5)

19. Svět je podroben zkoušce, národy pociťují celou tíhu mé spravedlnosti, která na ně dopadá, a mé světlo, můj hlas, který vás volá, se stává cítitelným v celém lidstvu.

20. Lidé pociťují mou přítomnost, vnímají můj Univerzální paprsek, který sestupuje a spočívá na nich. Tuší mě, aniž by znali toto dílo*, aniž by slyšeli mé slovo, a pozvedají ke mně své duše, aby se mě ptali: „Pane, v jaké době žijeme? Tyto zkoušky a utrpení, které postihly lidi – co znamenají, Otče? Copak neslyšíš nárek tohoto světa? Neřekl jsi snad, že se vrátíš? Kdy tedy přijdeš, ó Pane?“ A v každé skupině věřících a náboženském společenství se pozvedá duch mých dětí a oni Mě hledají, prosí Mě, ptají se Mě a očekávají Mě. (222, 29)

** Zjevení Krista při jeho návratu ve slově, v duchovní podobě, která začala v roce 1866 v Mexiku prostřednictvím průkopníka Eliáše.*

21. Lidé se Mě ptají a říkají Mi: „Pane, jestliže existuješ, proč se mezi námi nezjevuješ, ačkoli jsi v jiných dobách sestoupil až do našeho pozemského světa? Proč nepřicházíš dnes? Je naše bezbožnost nyní tak velká, že ti brání přijít nám na pomoc? Vždy jsi hledal ztracené, „slepé“, „malomocné“ – nyní je jich svět plný. Nevzbuzujeme již tvůj soucit?

22. Řekl jsi svým apoštolům, že se vrátíš k lidem a že dáš znamení svého příchodu, která nyní, jak věříme, vidíme. Proč nám neukazuješ svou tvář?”

23. Hle, tak na Mě lidé čekají, aniž by cítili, že jsem mezi nimi. Jsem před jejich očima, a oni Mě nevidí; mluvím k nim, a oni neslyší můj hlas; a když Mě konečně na okamžik spatří, zapírají Mě. Ale já nadále vydávám svědectví o Sobě a ty, kteří v Mě doufají, budu i nadále očekávat.

24. Avšak vskutku, znamení mého zjevení v této době byla veliká, dokonce i krev lidí, prolitá v potocích a zalévající zemi, oznamovala čas mé přítomnosti mezi vámi jako Duch Svatý. (62, 27-29)

25. Nikdo by neměl být mou přítomností překvapen. Již skrze Ježíše jsem vám naznačil události, které by ohlašovaly mé zjevení jako Ducha pravdy. Také jsem vám řekl, že mé příchod se uskuteční v Duchu, aby nikdo neočekával hmotné projevy, které nikdy nepřijdou.

26. Podívejte se na židovský lid, jak stále očekává Mesiáše, aniž by ten přišel v podobě, kterou očekávají, protože ten pravý již byl mezi nimi a oni Ho nepoznali.

27. Lidstvo, nechceš uznat mé nové zjevení, abys mě nadále očekával podle svých představ o víře a ne podle toho, co jsem ti slíbil? (99, 2)

28. Svět nemá očekávat žádného nového Mesiáše. Stejně jako jsem slíbil, že se vrátím, dal jsem vám

také vědět, že mé příchod bude duchovní; lidé se však nikdy nedokázali připravit na to, aby mě přijali.

29. Tehdy lidé pochybovali o tom, že by se Bůh mohl skrývat v Ježíši, kterého považovali za člověka jako všechny ostatní a za stejně ubohého jako kohokoli jiného. Přesto se lidé později, s ohledem na mocné skutky Kristovy, přesvědčili, že v tom člověku, který se narodil na světě, vyrostl a zemřel, bylo „Slovo“ Boží. V dnešní době by však mnozí lidé můj příchod uznali pouze tehdy, kdybych přišel jako člověk, jako v Druhém čase.

30. Důkazy o tom, že přicházím v Duchu a takto se zjevují lidstvu, nebudou navzdory svědectvím uznány všemi, neboť materialismus bude pro mnohé jako temná páska přes oči.

31. Kolik lidí by chtělo ještě jednou vidět Krista trpět na světě a přijmout od Něho zázrak, aby uvěřili v Jeho přítomnost nebo v Jeho existenci. Ale vpravdě vám říkám, že na této zemi již nebude žádný jesličky, které by Mě viděly narodit se jako člověka, ani další Golgota, která by Mě viděla zemřít. Nyní Mě všichni, kdo vstanou k pravému životu, pocítí ve svém srdci zrození, stejně jako Mě všichni, kdo tvrdohlavě setrvávají v hříchu, pocítí ve svém srdci smrt. (88, 27-29)

32. Hleďte, kolik lidí v této době zkoumá spisy minulých časů, přemýšlí o prorocích a snaží se

pochopit zaslíbení, která Kristus učinil ohledně svého návratu.

33. Poslouvejte, jak říkají: „Mistr je blízko“ – „Pán je již zde“, nebo:

„Brzy přijde“, a dodávají: „Znamení jeho návratu jsou jasná a zřejmá.“

34. Jedni Mě hledají a volají, jiní cítí Mou přítomnost, další tuší Mé příchod v Duchu.

35. Ach, kéž by již ve všech byla ta žízeň po poznání, kéž by všichni měli tu touhu po poznání nejvyšší pravdy! (239, 68-71)

36. Hle, jak lidé všech vyznání a sekt zkoumají čas, život a události v naději, že objeví znamení, která ohlašují můj příchod. Jsou to nevědomí, kteří nevědí, že se již dlouho zjevují a že tento způsob zjevování brzy skončí.

37. Ale říkám vám také toto, že mnozí z těch, kteří Mě s takovou touhou očekávají, by Mě nepoznali, kdyby byli svědky způsobu, jakým se zjevují, ba naopak, zcela by Mě odmítli.

38. K nim se dostanou pouze svědectví a díky nim nakonec uvěří, že jsem byl mezi svými dětmi.

39. I vy jste Mě vnitřně očekávali s netrpělivostí; avšak Já jsem věděl, že Mě poznáte a budete patřit k mým spolupracovníkům v této době. (255, 2-4)

Biblická zaslíbení

40. Ve svém zjevení skrze Ježíše jsem vám oznámil příchod Ducha Svatého; ale lidé věřili, že se jedná o božství, které – jimi nepoznané – se nachází v Bohu, aniž by mohli

pochopit, že když jsem mluvil o Duchu Svatém, mluvil jsem k vám o jediném Bohu, který připravoval dobu, v níž se lidem zjeví skrze lidské rozumové schopnosti. (8, 4)

41. Proč by měl být někdo překvapen mými novými zjeveními? Amen, pravím vám, že patriarchové dávných časů již měli vědomost o příchodu tohoto věku, vidoucí jiných epoch jej spatřili a proroci jej ohlašovali. Bylo to božské zaslíbení, které bylo lidem dáno dlouho předtím, než jsem se narodil v Ježíši.

42. Když jsem svým učedníkům oznámil svůj druhý příchod a sdělil jim způsob, jakým se lidem zjeví, uplynulo již mnoho času od doby, kdy vám byl tento slib dán.

43. Nyní máte před očima průběh té doby, zde se naplňují ta proroctví. Koho to může překvapit? Pouze ty, kteří spali ve tmě*, nebo ty, kteří v sobě vymazali mé sliby. (12, 97-99)

** Pojem „temnota“ má zde i jinde význam „nepoznání“, „nevědomost“, zatímco „světlo“ se v opačném smyslu používá jako symbol „poznání“, „osvícení“.*

44. Jelikož jsem věděl, že se budete jen málo zabývat mými učením, a předvídal jsem omyly, kterým byste při výkladu mých zjevení podlehli, oznámil jsem vám svůj návrat tím, že jsem vám řekl, že vám pošlu Ducha pravdy, aby objasnil mnohá tajemství a vysvětlil vám to, čemu jste nerozuměli.

45. V jádru svého prorockého slova jsem vám totiž oznámil, že v této

době nepřijdu jako na Sinaji za hromů a blesků, ani že se nestanu člověkem a nezlidštím svou lásku a svá slova jako v „Druhém čase“, ale že přijdu k vašemu duchu v paprsku své moudrosti, překvapím váš rozum světlem inspirace a zaklepu na dveře vašich srdcí hlasem, kterému váš duch rozumí. Tyto předpovědi a zaslíbení se právě nyní naplňují.

46. Stačí, abyste se trochu připravili, abyste viděli mé světlo a pocítili přítomnost mého Ducha – toho samého, který vám oznámil, že přijde, aby vás učil a odhalil pravdu. (108, 22-23)

47. Je mnoho těch, kteří se ze strachu nebo z nedostatku píle nevyvinuli a řídí se pouze Mojžíšovým zákonem, aniž by uznali příchod Mesiáše, a jiní, kteří, ačkoli věří v Ježíše, přesto nečekali na zaslíbeného Ducha Utěšitele. Nyní jsem sestoupil potřetí a oni mě nečekali.

48. Andělé ohlásili tato zjevení a jejich volání naplnilo prostor. Poznali jste je? Je to duchovní svět, který k vám přišel, aby dosvědčil mou přítomnost. Vše, co je napsáno, se naplní. Zkáza, která byla vyvolána, porazí pýchu a marnivost člověka, a ten – když se stane pokorným – bude Mě hledat a nazývat Mě Otcem. (179, 38-39)

49. V té době jsem vám řekl: „To, co jsem vám řekl, není vše, co vás musím naučit. Abyste se dozvěděli vše, musím nejprve odejít a poslat vám Ducha pravdy, aby vám

vysvětlil vše, co jsem řekl a učinil. Slibuji vám Utěšitele v časech zkoušek.“ Ale tím Utěšitelem, tím Vysvětlovatelem, jsem Já sám, který se vracím, abych vás osvětlil a pomohl vám pochopit minulé učení i toto nové, které vám nyní přináším. (339, 26)

50. V moudrosti je léčivý balzám a útěcha, po které vaše srdce touží. Proto jsem vám kdysi slíbil Ducha pravdy jako Ducha útěchy. Je však nezbytné mít víru, abyste nezůstali stát na cestě ani nepociťovali strach tváří v tvář zkouškám. (263, 10-11)

Naplněná znamení

51. Jen málo je lidí, kteří rozpoznávají znamení, že nastala nová éra a že se v současné době duchovně zjevují lidstvu. Většina z nich zasvěcuje svůj život a úsilí materiálnímu pokroku a v tomto bezohledném a někdy krvavém boji o dosažení svých cílů žijí jako slepci, ztrácejí směr, nevědí již, o co usilují, nevidí jasný lesk nového úsvitu, nevnímají znamení a jsou daleko od toho, aby si osvojili poznání mých zjevení.

52. Toto lidstvo věřilo více učněním a slovům lidí než zjevení, která jsem mu v průběhu věků udělal. Čekáte snad, že vám Otec ve své spravedlnosti pošle ještě větší znamení než ta, která vidíte na každém kroku, abyste pocítili a uvěřili, že toto je čas předpovězený pro mé zjevení jako Duch pravdy? Ach, vy lidé malověrní! Nyní pochopíte, učenící, proč vám

někdy říkám, že můj hlas volá na poušti, protože není nikdo, kdo by jej slyšel a skutečně ho bral v úvahu. (93, 27-28)

53. Aby všichni lidé na Zemi mohli uvěřit pravdě tohoto poselství, způsobil jsem, že ta znamení, která byla v dávných dobách prorokována, byla pociťována po celém světě – proroctví, která hovořila o mém návratu.

54. Proto až se tato Dobrá zpráva dostane k národům, budou lidé zkoumat a prověřovat vše, co k nim v těchto časech bylo řečeno, a s překvapením a radostí zjistí, že vše, co bylo ohledně mého návratu ohlášeno a zaslíbeno, se věrně naplnilo, jak to odpovídá Tomu, který má pouze jednu vůli, jedno slovo a jeden zákon. (251, 49)

55. V „Druhém čase“* jsem svým apoštolům oznámil své nové zjevení, a když se mě ptali, jaká znamení ten čas ohlašují, oznámil jsem jim je jedno po druhém, stejně jako důkazy, které jim dám.

** Dějiny spásy jsou Kristem rozděleny do 3 velkých úseků, věků nebo „dob“, přičemž „Druhá doba“ je dobou Božího zjevení skrze Ježíše a dobou po něm (podrobnosti viz kapitola 38)*

56. Znamení se objevila až do posledního, ohlašovala, že toto je doba předpovězená Ježíšem, a nyní se vás ptám: Kdyby toto duchovní zjevení, na kterém vás nechávám mít podíl, nebylo pravdou – proč se tedy Kristus neobjevil (v podobě

očekávané věřícími), ačkoli se znamení naplnila? Nebo snad věříte, že pokušitel má také moc nad celým stvořením a nad přírodními silami, aby vás oklamal?

57. Kdyby jsem vás varoval, abyste nepodlehli svodu falešných proroků, falešných Kristů a falešných spasitelů. Dnes vám však říkám, že vtělená duše je díky svému vývoji, poznání a zkušenosti natolik probuzená, že není snadné nabídnout jí temnotu jako světlo, jakkoli mnoho klamů má k dispozici.

58. Proto jsem vám řekl: Než se vydáte touto cestou ve slepé víře, prověřujte, kolik chcete! Uvědomte si, že toto slovo bylo dáno všem a že jsem si nikdy žádnou jeho část nevyhradil pouze pro určité lidi. Vidíte, že v tomto díle nejsou žádné knihy, v nichž bych se snažil před vámi skrývat nějaké učení.

59. Avšak v té „Druhé době“ jsem vám také skrze ústa svého apoštola Jana řekl: „Kdo uslyší můj hlas a otevře dveře, tam vejdu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ Stejně tak jsem vás učil podobenství o pannách, abyste si je v této době vzali k srdci. (63, 79-80)

60. Jelikož se naplnila znamení a soužení a Já jsem se neobjevil ani v synagoze, ani v žádném kostele – netuší snad svět, že se nyní musím zjevit na nějakém místě, neboť nemohu porušit své slovo? (81, 41)

Kapitola 2 – Úsvit Třetího času

První zvěst

1. Toto je den vzpomínky: V den jako je dnešek jsem zasvětil své první hlasatele, abych skrze ně zvěstoval svá nová nařízení a svá nová zjevení. Duch Eliáše prostoupil Roqueho Rojase*, aby vám připomněl cestu, kterou je Boží zákon.

** Jméno tohoto prvního hlasatele se vyslovuje „Roke Rochas“.*

2. Okamžik byl slavnostní, duše přítomných se chvěly strachem a radostí, tak jako se chvělo srdce Izraele na hoře Sinaj, když byl vyhlášen Zákon; tak jako se chvěli učedníci, kteří na hoře Tabor viděli Ježíšovo proměnění, když se Mojžíš a Eliáš duchovně zjevili po pravici a po levici Mistra.

3. Ten 1. září 1866 byl zrodem nové éry, úsvitem nového dne: „Třetího času“, který pro lidstvo nastal.

4. Od té chvíle se neustále naplňují mnohá proroctví a mnohé sliby, které Bůh dal lidem již před tisíci lety. Naplnily se u vás, muži a ženy, kteří v této době obýváte svět. Kdo z vás byl snad na zemi, když byla ta proroctví vyslovena a ta zaslíbení učiněna? Jen já to vím; ale podstatné je, abyste věděli, že jsem vám to slíbil a že to nyní plním.

5. Víte o tom „oblaku“, na kterém mě viděli moji učedníci stoupat, když jsem se jim naposledy zjevil? Neboť pravdivě je psáno, že se vrátím „na oblaku“, a já jsem to

splnil . 1. září 1866 přišel můj Duch na symbolickém oblaku, aby vás připravil na přijetí nového učení. Poté, v roce 1884, jsem vám začal předávat své učení.

6. Nepřišel jsem jako člověk, ale duchovně, omezen v paprsku světla, abych jej nechal spočívat na lidské rozumové schopnosti. To je prostředek, který jsem svou vůlí zvolil, abych k vám v této době promlouval, a připočítám vám víru, kterou v toto slovo máte.

7. Neboť není to Mojžíš, kdo vás vede pouští do Zaslíbené země, ani Kristus jako člověk, který vám dává slyšet své slovo života jako cestu ke spáse a ke svobodě. Nyní je to lidský hlas těchto stvoření, který dosahuje vašich uší, a je nutné se zduchovnit, abyste objevili božskou esenci, v níž jsem přítomen. Proto vám říkám, že je záslužné, abyste v toto slovo věřili, neboť je zprostředkováno nedokonalými bytostmi. (236, 46-50)

8. V roce 1866 vznikla první komunita spiritualistů, učedníků tohoto díla. Poučování světlem mého Ducha a Eliáše začali tito první učedníci přijímat paprsky poselství, které vy nyní, před jeho završením, přijímáte v plnosti. (255, 10)

Zprávy a sdělení z celého světa

9. Eliáš, který musel přijít jako první, aby připravil cestu Pánu, se poprvé zjevil v roce 1866 prostřednictvím lidského rozumu. Nechcete věnovat trochu času prozkoumání znamení a událostí, které se odehrály ve všech

oblastech a které se časově shodovaly s tímto zjevením? Opět to budou ti učenci, kteří studují hvězdy a kteří byli ve starověku nazýváni mágové, kdo dosvědčí, že nebe dalo znamení, která jsou božskými voláními. (63, 81)

10. Nemyslete si, že tento bod na Zemi, kde se toto slovo slyší, je jediným místem, kde se zjevují svým dětem. Neboť vpravdě vám říkám, že mé zjevení v různých podobách je celosvětové.

11. Eliáš, který se mezi vámi zjevil jako průkopník mého zjevení skrze lidský rozum, nepřišel jen do této země, kde přebýváte. Putoval z jednoho místa na zemi na druhé a ohlašoval Nový čas a zvěstoval příchod Království nebeského.

12. Ze všech stran se ozývaly hlasy, které vám ohlašovaly můj příchod: otřesená příroda otřásala zemí, věda žasla nad novými zjeveními, duchovní svět* se vrhal na lidi, a přesto lidstvo zůstávalo hluché k těmto hlasům, předzvěstím nové éry.

** Tento výraz se vztahuje k obyvatelům vyšších nadpřirozených úrovní, k duchům světla Božího duchovního světa.*

13. Proud božského světla sestoupil, aby vyvedl lidi z jejich temnoty. Ale oni – sobecký a materializovaný*, daleko od toho, aby usilovali o zdokonalení duše, o morální zlepšení svého života na Zemi – použili toto světlo pouze k tomu, aby si vytvořili trůny a slávu,

pohodlí a potěšení pro tělo a – pokud to považovali za nutné – také zbraně, aby zničili život svých bližních. Jejich oči byly oslněny intenzitou mého světla a jejich marnivost se jim stala zkázou. Ale říkám vám, že právě skrze toto světlo najdou pravdu, objeví cestu a zachrání se.

** To znamená opak slova „zduchovněný“, tedy život a myšlení člověka zaměřené pouze na hmotné a tělesné.*

14. Ti, kteří byli schopni přijmout toto světlo do své mysli a přijali je jako božské poselství, nechali své svědomí řídit své kroky a sloužit jako vodítko pro své jednání. Neboť měli tušení, že Pán se vrátil a že je mezi lidmi.

15. Zástupci různých sekt a vyznání mě nechtěli přijmout; jejich srdce, jejich pýcha a jejich falešná velikost jim bránily, aby mě duchovně přijali. Proto se po celé zemi vytvořily skupiny, bratrstva a sdružení těch, kteří cítí přítomnost Nového času, kteří hledají samotu, aby se modlili a přijímali inspiraci Pána. (37, 76-81)

16. Existují náboženské společenství, která se snaží připravovat na můj návrat, aniž by věděla, že se již chystám odejít.

17. Volal jsem všechny a vskutku, mé volání a zvěst, že se v současné době zjevují lidem, se dostaly do všech koutů země, spolu se svědectvími a důkazy, které o mně hovoří: obrácení hříšníci, obrácení nevěřící, „mrtví“, kteří vstanou z

mrtvých, nevyléčitelně nemocní, kteří se uzdraví, a posedlí, kteří budou osvobozeni od svého zla.

18. Ale našel jsem mnohé hluché, jiné pyšné na svou pozemskou slávu a další příliš bojácné, aby zvěstovali mé zjevení jako Ducha pravdy. Přijímal jsem a učil všechny, kteří ke Mně přišli a důvěřovali Mé lásce. (239, 17-19)

19. Z jiných zemí přijdou k tomuto národu zástupy lidí, kteří se vás budou dychtivě vyptávat na duchovní události, kterých jste v této době byli svědky, a také na zjevení a proroctví, která jsem vám dal.

20. Neboť v mnoha částech světa přijali Moje poselství, která říkají, že Můj božský paprsek sestoupil na jedno místo na Západě, aby promluvil k lidstvu této doby.

21. Až nadejde ten čas, uvidíte, jak k vám budou přicházet lidé z jiných národů a zemí, aby vás vyhledali. Tehdy budou muži velkých vyznání zarmouceni, že to nejsou oni, na koho jsem se obrátil. (276, 45)

22. Jak málo se svět zajímá o mé nové zjevení! Jak málo je těch, kteří bdí a očekávají Mě, a jak mnoho je těch, kteří spí!

23. O těch, kteří žijí v očekávání Mého příchodu, vám mohu říci, že ne všichni tuší skutečnou podobu Mé přítomnosti v této době. Neboť zatímco někteří pod vlivem starých náboženských představ se domnívají, že se vracím na svět jako člověk, jiní věří, že se musím zjevit v nějaké podobě viditelné pro lidské

oko, a jen velmi málo lidí uhádne pravdu a tuší, že mé příchod je duchovní.

24. Zatímco jedni se ptají, jakou podobu přijmu, v kterou hodinu nebo v který den se ukážu na zemi a na kterém místě se zjevím, jiní říkají, aniž by mysleli na konkrétní podoby nebo časové okamžiky: „Mistr je již mezi námi, jeho světlo, které je jeho duchem, nás zaplavuje.“

25. Až se toto poselství dostane do všech srdcí, pro jedny to bude okamžik radosti, protože v něm najdou potvrzení všech svých předtuch a své víry. Jiní však budou popírat pravdivost mého poselství, protože ho nenajdou v souladu s tím, co věřili, že se stane, a se způsobem, jakým se to zjeví. (279, 41-44)

Působení Eliáše jako předchůdce Páně

26. Nechal jsem Eliáše vrátit se v „Třetím čase“* a Já jako Mistr jsem ho v tom „Druhém čase“ ohlásil a řekl: „Věřu, Eliáš byl mezi vámi, a vy jste ho nepoznali. Já se vrátím na svět, ale vpravdě vám říkám: Před Mnou tam bude Eliáš.“

** viz kapitola 38.*

27. Jelikož se každé slovo Mistra naplňuje, přišel Eliáš v „Třetím čase“ přede Mnou, aby probudil duše, aby jim dal tušit, že hodina Ducha Svatého otevřela své brány, aby každé duši řekl, že má otevřít oči, že se má připravit na překročení prahu z Druhého věku do Třetího. Aby bylo

Eliášovo zjevení v tomto „Třetím čase“ srozumitelnější, nechal jsem ho zjevit skrze spravedlivého muže: Roqueho Rojase.

28. Eliáš tohoto muže duchovně osvítí z oného světa, inspiroval ho, posiloval ho a vedl ho na všech jeho cestách od začátku až do konce.

29. Ale vsuktu, neříkám vám, že si vybral Roqueho Rojase mezi lidmi. Já jsem ho vyvolil, poslal jsem jeho duši, kterou jsem připravil svou milosrdností. Dal jsem mu tělo, které jsem rovněž připravil, a vy víte, že byl pokorný, že Otec skrze jeho pokoru a ctnost vykonal veliká díla. Byl prorokem, hlasatelem, vizionářem a vůdcem. Ze všeho toho zanechal lidu zářivý příklad.

30. Byl vysmíván a zesměšňován svým vlastním lidem, jako se to stalo Mojžíšovi na poušti, byl pronásledován jako prorok Eliáš a musel se uchýlit na vrcholky hor, aby tam modlil se za svůj lid a zastával se ho.

31. Stejně jako jeho Mistr byl vysmíván a odsouzen kněžími a zákoníky. Stejně jako jeho Mistrovi i jemu věřilo, následovalo ho a stálo po boku jen několik málo lidí. Z jeho rukou vyzařovala léčivá síla, konal zázraky, které v některých vzbuzovaly víru a v jiných vyvolávaly zmatek. Pro některé vycházela z jeho rtů prorocká slova, která se doslova naplnila. Jeho ústa dávala rady plné útěchy pro nemocná srdce. 32. Jeho mysl byla schopna přijímat velké inspirace a mohla upadat do extáze jako ta

spravedlivých, apoštolů a proroků. Jeho duch se mohl odpoutat od tohoto světa a svého těla, aby vstoupil do duchovní říše a pokorně došel k branám Tajné pokladnice Páně. Prostřednictvím tohoto povznesení se duch Eliáše zjevil prvním svědkům, ještě než přišel paprsek Mistra. (345, 57-58)

33. Roque Rojas shromáždil skupinu mužů a žen plných víry a dobré vůle a tam, v lůně svých prvních shromáždění, se Eliáš zjevil skrze mysl posla, když řekl: „Já jsem prorok Eliáš, ten z Proměnění na hoře Tábor.“ Dal svým prvním učedníkům první poučení, zároveň jim oznámil věk duchovního a prorokoval jim, že brzy přijde paprsek Božského Mistra, aby se sdělil svému lidu.

34. Jednoho dne, když bylo skromné shromaždiště v Roque Rojas plné stoupenců, kteří věřili slovům tohoto muže, sestoupil Eliáš, aby osvítí mysl svého mluvčího, a inspirován Mnou pomazal sedm z těchto věřících, kteří měli představovat nebo symbolizovat Sedm pečeti.

35. Později, když nastal slíbený okamžik mého zjevení, shledal jsem, že z těch sedmi vyvolených bděl v očekávání příchodu čistého Ženicha pouze jeden, a tím srdcem bylo srdce Damiany Oviedo, panny, jejíž mysl jako první směla přijmout světlo božského paprsku jako odměnu za její vytrvalost a připravenost.

36. Damiana Oviedo zastupovala Šestou pečeť*. To byl další důkaz toho, že světlo Šesté pečeti je tím, které osvětluje tuto éru. (1, 6-9)

** Tento pojem, který se vztahuje k Zjevení svatého Jana, označuje předposlední ze „sedmi pečeti“, které je třeba chápat jako symboly sedmi epoch v rámci tří epoch dějin spásy (podrobnosti viz kap. 38).*

37. Jen málokdo dokázal skutečně pocítit přítomnost Božího posla. Opět byl hlasem volajícím na poušti a znovu připravoval srdce lidí na blížící se příchod Pána. Tak byla otevřena šestá pečeť, odhalila svůj obsah a vylila se jako proud spravedlnosti a světla na lidstvo. Tímto způsobem se naplnilo mnoho zaslíbení a proroctví.

38. Eliáš, stejně jako Ježíš a Mojžíš, osvětlil oči vašeho ducha, abyste mohli spatřit Otce. Mojžíš vás učil: „Miluj svého bližního jako sebe samého.“ Ježíš vám řekl: „Milujte se navzájem!“ Eliáš vám přikázal, abyste měli stále více soucitu se svými bližními, a hned dodal: „a uvidíte mého Otce v celé jeho slávě.“ (81, 36-37)

39. Až se temnota, která obklopuje lidstvo, rozplyne a v duších se rozjasní, pocítí přítomnost nového věku, protože Eliáš se vrátil k lidem.

40. Avšak jelikož ho lidé nemohli vidět, bylo nutné, aby se jeho duch projevil skrze lidské chápání a ukázal se před jasnovidci v tom symbolu proroka Eliáše: nad mraky ve svém ohnivém voze.

41. Eliáš přišel v této době jako průkopník, aby připravil můj příchod. Přišel jako prorok, aby vám oznámil nový věk s jeho boji a zkouškami, ale také s moudrostí svých zjevení. Přichází se svým světelným vozem, aby vás pozval, abyste do něj nastoupili, aby vás vynesl nad mraky a přivedl vás do duchovní vlasti, kde vládne mír. Důvěřujte mu jako Dobrému pastýři, následujte ho duchovně, tak jako lid v „Prvním čase“ následoval Mojžíše. Modlete se, aby vám pomohl při plnění vašeho poslání, a pokud ho chcete napodobovat, tak to dělejte. (31, 58-59)

42. Eliáš, duch velké moci, který nebyl lidstvem poznán, byl vždy mým průkopníkem. Dnes přišel znovu, aby připravil Označené*, kteří Mi sloužili jako hlasatelé, i všechny lidi.

** Označení (španělsky: marcados) nebo Zapečetění (Zj. Jan, kap. 14, 1-5) jsou Kristem vyvolení, kteří od něj přijali na čele znamení božské Trojice. (Více k tomu viz kap. 39, poslední odstavec)*

43. Když se připravujete a studujete mé učení, abyste poznali mou vůli, přijde vám na pomoc Eliáš a bude vám oporou a přítelem.

44. Eliáš je božský paprsek, který osvětluje a vede všechny bytosti a přivádí je ke Mně. Milujte ho a uctívejte ho jako svého průkopníka a přímluvce. (53, 42-44)

45. Prorok Eliáš, průkopník a předzvěst „Třetího času“, se

přimlouvá za své stádo, modlí se za ty, kteří neumí modlit, a svým pláštěm zakrývá hanbu hříšníka v naději na jeho obnovu. Eliáš připravuje své zástupy, svá vojska, aby bojovaly proti temnotě, která vznikla nevědomostí, hříchem, fanatismem a materialismem lidstva. (67, 60)

46. Nyní je úkolem všech, kteří jsou již připraveni a probuzeni, hlásat osvobození světa. Pamatujte, že Eliáš, ten, který byl zaslíben pro tuto dobu, v současné době vše připravuje, aby zachránil národy země, zotročené materialismem, z moci faraóna, tak jako to kdysi učinil Mojžíš v Egyptě s izraelskými kmeny.

47. Řekněte svým bližním, že Eliáš se již projevil skrze lidský rozum, že jeho přítomnost byla v Duchu a že bude i nadále osvětlovat cestu všech národů, aby mohli postupovat vpřed.

48. Váš pastýř má za úkol přivést všechna stvoření zpět na jejich pravou cestu, ať už patří do duchovní, morální nebo hmotné sféry. Proto vám říkám, že požehnány budou národy, které skrze Eliáše přijmou volání svého Pána, neboť zůstanou sjednoceny zákonem spravedlnosti a lásky, který jim jako plod jejich porozumění a bratrství přinese mír. Takto sjednoceni budou vedeni na bojiště, kde budou bojovat proti zkaženosti, materialismu a lži.

49. V tomto boji zažijí lidé této doby nové zázraky a pochopí duchovní smysl života — ten, který hovoří o

nesmrtelnosti a míru. Přestanou se navzájem zabíjet, protože poznají, že to, co musí zničit, je jejich nevědomost, jejich sobectví a zhoubné vášně, z nichž vzešly jejich pády a strádání — jak materiální, tak duševní. (160, 34-36)

50. Eliáš je Boží paprsek, jehož světlem rozptýlí vaši temnotu a osvobodí vás z otroctví této doby, která je dobou hříchu, a který povede vaši duši pouští, dokud nedosáhne „Země zaslíbené“ v lůně Božím. (236, 68)

Kapitola 3 – Duchovní slunce Kristova návratu

Příchod Pána

1. Jsem přítomen mezi lidmi v době, kdy nové objevy proměnily život lidí, a dávám o své přítomnosti mezi vámi vědět se stejnou pokorou, jakou jste u mě kdysi poznali.

2. „Slovo“ Boží se znovu nestalo člověkem, Kristus se znovu nenarodil v chudobě chléva — ne; neboť již není nutné, aby tělo svědčilo o Boží moci. Pokud si lidé myslí, že toto tělo je zde Bůh, který přišel na svět, mýlí se. Boží přítomnost je duchovní, univerzální, nekonečná.

3. Kdyby vše, čeho lidé v této době dosáhli, bylo v mezích spravedlnosti, toho, co je dovoleno, a dobra, nebylo by nutné, abych sestoupil, abych k

vám znovu promluvil. Ale ne všechna díla, která Mi toto lidstvo předkládá, jsou dobrá: existuje mnoho prohřešků, mnoho nespravedlností, mnoho bludů a zločinů. Proto bylo nutné, aby má pečující láska probudila člověka, když byl nejvíce ponořen do svého díla, aby mu připomněla, na jaké povinnosti zapomněl a Komu vděčí za vše, co je a co ještě bude.

4. Abych se stal slyšitelným pro materializované lidstvo, které Mě nemohlo vnímat z ducha k duchu, musel jsem využít jeho duchovních darů a schopností, abych se projevil skrze rozumové schopnosti člověka.

5. Vysvětlení toho, proč „sestupuji“, abych se vám sdělil, je toto: Jelikož jste se nedokázali povznést, abyste s vaším Pánem vedli rozhovor z ducha k duchu, musel jsem sestoupit o stupeň níže, to znamená z duchovního, z božského, kam ještě nemůžete dosáhnout. Musel jsem tedy využít váš rozumový orgán, který má své místo v lidském mozku, a převést svou božskou inspiraci do lidských slov a hmotných zvuků.

6. Člověk potřebuje rozšířené poznání a je to Bůh, kdo přichází k člověku, aby mu světil moudrost. Jestliže se vám tento zvolený prostředek pro mé krátké zjevení skrze rozumový orgán těchto mluvčích nezdá být hodný, pravím vám v pravdě, že poselství, které

skrze ně je předáváno, je velmi veliké. Raději byste byli, aby se mé zjevení lidem odehrálo s okázalostí a obřady, které by udělaly dojem, ale ve skutečnosti by z duchovního hlediska byly marné, protože neobsahují pravé světlo.

7. Mohl jsem přijít za blesků a bouří, abych dal pocítit svou moc; jak snadné by pak však bylo pro člověka přiznat, že přišla přítomnost Páně! Nemyslíte však, že by se pak do vašich srdcí vrátila strach a také představa něčeho nepochopitelného? Nemyslíte, že by se každý pocit lásky k Otci proměnil pouze ve strach z Jeho spravedlnosti? Měli byste však vědět, že Bůh, ačkoli je Všemohoucí silou, vás touto mocí nepřemůže, neprosadí se jí, ale jinou mocí, a tou je láska.

8. Je to Božský Duch, který dnes promlouvá k vesmíru. Je to On, kdo vnáší světlo do všeho, co jste v jiných dobách jasně nepoznali. On je úsvitem nového dne pro všechny lidi, neboť vás osvobodil od falešných strachů, odstraní vaše pochybnosti, aby osvobodil vaši duši a váš rozum.

9. Říkám vám: Poté, co poznáte podstatu mých učení a spravedlnost mých zákonů, rozpoznáte také hranice, které vám ukládají vaše představy a které vám bránily překročit skromné poznání pravdy.

10. Nebude to již strach ani obava z trestu, co vás bude bránit v pátrání a objevování. Pouze pokud budete skutečně chtít poznat to, co je pro vás nepochopitelné, vaše svědomí vám v tom zabrání; neboť musíte vědět, že člověku nepřísluší celá pravda a že má pochopit pouze tu část, která mu odpovídá.

11. Lide: Jestliže bylo mé příchod ohlášeno tak, že se odehraje uprostřed válek, rozpoutaných přírodních živlů, morů a chaosu, nestalo se tak proto, že bych vám to vše přinesl; stalo se tak proto, že právě v té hodině krize by moje přítomnost byla pro lidstvo nápomocná.

12. Zde je nyní naplnění všeho, co bylo řečeno o mém návratu. Přicházím k lidem, zatímco svět zápasí se smrtí a Země se ve svém smrtelném agonii třese a chvěje, aby připravila cestu pro nové lidstvo. Proto je Boží volání v „Třetím čase“ voláním lásky – lásky, která v sobě nese spravedlnost, bratrství a mír a k nim inspiruje.

13. Slovo Kristovo kdysi vyklíčilo v jeho učednících a v lidu, který je následoval, vyrostlo jeho semeno. Jeho učení se šířilo a jeho smysl se rozšířil po celém světě. Tak se rozšíří i toto dnešní učení, které přijmou všichni ti, kteří jsou schopni je prožít a pochopit. (296, 17-27, 35)

Všechny oči se na mě upřou

14. Ježíš řekl svým učedníkům: „Budu od vás jen krátkou dobu – vrátím se.“ Poté jim bylo zjeveno, že jejich Mistr přijde „na oblaku“, obklopen anděly a sesílající paprsky světla na zem.

15. Zde jsem nyní „na oblaku“, obklopen anděly, kteří jsou duchovními bytostmi, jež se mezi vámi projeví jako poslové mé Božskosti a jako vaši dobří rádci. Paprsky světla jsou mým slovem, které vám přináší nová zjevení, která zaplavují každou mysl moudrostí.

16. Blahoslavení ti, kteří uvěřili, aniž by viděli, neboť oni jsou ti, kteří pocítují mou přítomnost. (142, 50-52)

17. Člověk objeví pravdu prostřednictvím svého ducha, všichni pocítí mou přítomnost; neboť jsem vám již kdysi řekl, že každé oko Mě uvidí, až nastane čas.

18. Nyní, tato doba, v níž žijete, je právě tou, která byla ohlášena mým slovem a mými proroky minulých časů, v níž mě všichni lidé uvidí prostřednictvím vjemů a schopností svého ducha.

19. Nebude nutné, aby Mě viděli v omezené lidské podobě, aby mohli říci, že Mě viděli, ale bude stačit, aby Mě jejich duch pocítil a jejich rozum Mě pochopil, aby mohli zcela pravdivě říci, že Mě viděli.

20. Lásky a víry, stejně jako inteligence, dokážou dohlédnout

nekonečně dál, než jsou toho schopny vaše oči. Proto vám říkám, že není nutné, abych svou přítomnost omezoval na lidskou podobu nebo na nějakou symbolickou postavu, abych způsobil, že Mě uvidíte.

21. Kolik z těch, kteří Mě viděli v té „Druhé době“ nebo se Mnou putovali, ani nevědělo, kdo jsem. Kolik naopak těch, kteří ani nevěděli, že jsem se narodil jako člověk, Mě spatřilo v duchu, poznalo Mě podle Mého světla a radovalo se z Mé přítomnosti díky své víře.

22. Otevřete všechny své oči a svou vírou dokažte, že jste děti světla. Všichni mě můžete vidět, ale k tomu je nezbytné, abyste měli dobrou vůli a víru. (340, 45-51)

23. Říkám vám: Pokud by se toto lidstvo kvůli své nelásce, odvrácení se od spravedlnosti a dobra postavilo proti Mně ještě více, zjevím se na jeho cestě v plné slávě, jak jsem to učinil před Saulovým, a dám mu slyšet svůj hlas.

24. Pak uvidíte, jak mnozí z těch, kteří – aniž by si to uvědomovali – Mě pronásledovali, se promění a osvíceni se vydají, aby Mě následovali na cestách dobra, lásky a spravedlnosti.

25. Jim řeknu: Zastavte se, poutníci, a napijte se z tohoto pramene křišťálově čisté vody.

Odpočíňte si od těžké životní cesty, kterou jsem vám uložil. Svěřte Mi své starosti a dovolte, aby můj pohled pronikl hluboko do vaší duše, neboť vás chci naplnit milostí a utěšit. (82, 46)

26. Má láska rozechvěje nejcitlivější struny vašich srdcí. Ale bude to soulad s vaším svědomím, který vám umožní slyšet můj božský koncert, a mnozí z vás Mě uvidí v duchovní podobě Ježíše.

27. Musím vás upozornit, že podoba Ježíše není tím nejdokonalejším způsobem, jakým Mě uvidíte. Když jsem vám v minulosti řekl: „Všechny oči Mě uvidí“, dal jsem vám tím najevo, že všichni poznáte pravdu, ačkoli vám musím říci, že se omezím podle vývoje každé duše. Avšak až budete stoupat po žebříku k dokonalosti, jistě Mě uvidíte v celé Mé slávě.

28. Nesnažte se nyní představovat si Mě nějakým způsobem. Uvažujte: Jestliže váš duch, ačkoli je omezený, je esencí, je světlem – jakou podobu by pak mohl mít Univerzální Duch vašeho Pána, který nemá počátku ani konce? Nechte to nepochopitelné uvnitř mé Knihy Božské moudrosti. (314, 69-70)

29. Ve mém Slově „Druhého času“ jsem vám dal vědět, že k vám znovu přijdu, že se mnou sestoupí mé duchovní vojska. Ale lidstvo

správně nepochopilo a nevyložilo smysl mého slova.

30. Proto mě každá náboženská komunita očekává ve svém středu, proto očekávají, že mě uvidí svýma smrtelnými očima; avšak ti, kdo mě nyní takto očekávají, jsou ti samí, kteří kdysi popírali, že Ježíš je Mesiáš, a považovali ho za snílka.

31. Dnes vám, mým učedníkům, říkám: Přijde okamžik, kdy Mě uvidíte v celé Mé slávě. V té době bude Země i její obyvatelé očištěni a ctnost a krása duše budou obnoveny. Bolest zmizí a vše se promění v blaženost, bude to nekonečný „den“ bez konce pro vás. Nechcete vidět tato zázraky? Nechcete, aby vaše děti mohly komunikovat s mým Duchem a bez hříchu vytvořit svět míru? (181, 74, 81)

32. Kdyby lidstvo dokázalo pochopit proroctví Prvního a „Druhého času“, nebylo by zmatené, když se tato proroctví naplňují. Totéž se stalo v „Druhém čase“, když se mezi lidmi narodil Mesiáš, stejně jako se to děje nyní, kdy jsem přišel v Duchu.

33. Smysl mého učení je v obou dobách stejný. Připravuje vás, abyste z tohoto života učinili láskyplný, byť pomíjivý domov, kde se lidé považují za sourozence a tak se k sobě chovají a prokazují si vřelost pravého bratrství.

34. Připravte také duši na to, aby po tomto životě vstoupila do těch

světů nebo příbytků, které Pán připravil pro své děti. Mým přáním je, abyste se, až k nim dorazíte, necítili cizí, ale aby vám vaše duchovnost a vaše vnitřní poznání umožnily nahlížet na vše, s čím se setkáte, tak, jako byste tam již dříve byli. V tom bude mnoho pravdy, pokud již zde stojíte v spojení s duchovnem prostřednictvím modlitby. (82, 9-10)

35. Já jsem ten poutník, který klepe na dveře vašich srdcí. Klepu a vy nevíte, kdo to je; otevíráte a nepoznáváte Mě. Jsem jako poutník, který přichází do vesnice a nemá nikoho, kdo by ho znal, jako cizinec, který vstupuje do cizí země a není v jejím jazyce pochopen. Tak se mezi vámi cítím. Kdy pocítíte mou přítomnost? Ó lidé, kdy mě poznáte, tak jako byl ve své době Josef poznán svými bratry v Egyptě? (90, 1)

Kapitola 4 – Poučení skrze božská zjevení

Zdroj zjevení

1. K vám promlouvá „Slovo“, které bylo vždy v Bohu, totéž, které bylo v Kristu a které dnes znáte skrze Ducha Svatého; neboť „Slovo“ je slovo, je zákon, je poselství, je zjevení, je moudrost. Jestliže jste „Slovo“ slyšeli skrze Kristova slova a nyní je přijímáte skrze inspiraci

Ducha Svatého – vpravdě, pravím vám, je to hlas Boží, který jste slyšeli. Neboť je jen jeden Bůh, jen jedno Slovo a jen jeden Duch Svatý. (13, 19)

2. Víte, jaký je původ toho světla, které spočívá ve slovech vyslovených ústy mluvčích? Jeho původ je v dobru, v božské lásce, ve vesmírném světle, které vychází od Boha. Je to paprsek nebo jiskra toho Všeho světla, které vám dává život – je součástí nekonečné síly, která vše pohání a skrze niž vše vibruje, pulzuje a neustále krouží po svých drahách. Je to to, čemu říkáte božské vyzařování, je to světlo Božího Ducha, který osvětluje a oživuje duše. (329, 42)

3. V tomto okamžiku k vám promlouvá Ten, který vždy přicházel na vaši záchranu: Kristus, božské zaslíbení, který se stal člověkem v Ježíši v „Druhém čase“, Boží Slovo, které se stalo lidským slovem; duch lásky, světla, moudrosti, omezený v paprsku, který se dotýká ducha, duše a rozumu člověka, aby ho učil a zprostředkovával mé myšlenky. (90, 33)

4. Já jsem Kristus, kterého v tomto světě pronásledují, hanobí a činí obžalovaným. Po všem, co jste Mi v „Druhém čase“ v Ježíši způsobili, přicházím k vám, abych vám ještě jednou dokázal, že jsem vám odpustil a miluji vás.

5. Nahého jste Mne přibili na kříž a stejně tak se k vám vracím; neboť před vašimi očima neskrývám svého Ducha a svou pravdu za rouškou

pokrytectví či lži. Abyste Mě však mohli poznat, musíte nejprve očistit své srdce. (29, 27-28)

6. Dnes vám říkám: Zde je Mistr – ten, kterého lidé nazývali rabínem z Galileje. Dávám vám věčně platné učení, učení lásky. Hostina, na kterou vás dnes zvů, je duchovní, stejně jako chléb a víno . Ale dnes, jako kdysi a jako vždy, jsem Cesta, Pravda a Život. (68, 33)

Místa zjevení a příjemci zjevení

7. Pamatujte, že Já jsem „Slovo“ Otce; že božská esence, kterou v tomto Slově přijímáte, je světlem tohoto Stvořitelského Ducha; že jsem v každém z vás zanechal část svého Ducha.

8. Avšak když vidíte chudobu, která obklopuje zástup, jenž Mi právě naslouchá, a skromnost místnosti, v níž se scházíte, ptáte se Mě v tichosti: „Mistře, proč sis pro své zjevení v této době nevybral jeden z těch velkých chrámů nebo katedrál, kde by ti mohly být nabídnuty bohaté oltáře a slavnostní obřady, které by byly hodny tebe?“

9. Odpovídám těm srdcím, která takto smýšlejí o svém Mistrovi: Ne lidé Mě přivedli k této chudobě. Sám jsem si pro své působení vybral skromné obydlí v chudém předměstí vašeho města, abych vám tím dal najevo, že to nejsou hmotné dary ani vnější oběti, co u vás hledám, ale naopak: vrátil jsem se právě proto, abych znovu kázal pokoru, abyste v ní našli duchovnost. (36, 24-25)

10. Někteří nevěří v mou přítomnost, protože proti tomu staví ubohost a skromnost těchto shromaždišť a nenápadnost hlasatelů, skrze něž se zjevují. Kdyby však tito pochybovači studovali Kristův život, poznali by, že nikdy nehledal okázalost, pocty ani bohatství.

11. Tato místa mohou být tak chudá a skromná jako chlév a sláma, na nichž jsem se kdysi narodil. (226, 38-39)

12. Nemyslete si, že jsem si tento národ pro své nové zjevení vybral až v poslední chvíli. Vše bylo předurčeno od věčnosti. Tato země, tento národ, vaše duše byly Mnou připraveny, stejně jako byl i čas Mé přítomnosti předurčen Mou vůlí.

13. Rozhodl jsem se začít svá zjevení mezi těmi nejmenšími, mezi těmi, kteří si zachovali čistou mysl a duši. Poté jsem dovolil, aby ke Mně přišli všichni, neboť u mého stolu nejsou žádné rozdíly ani upřednostňování. Mé slovo seslané na tento lid bylo ve své formě jednoduché a skromné, pro vás přístupné, avšak jeho smysl plný jasnosti byl pro váš duch hluboký, protože Já, ačkoli jsem pokladnicí veškerého vědění, se vždy vyjadřuji a zjevuji jednoduše a jasně. Pro nikoho nejsem tajemstvím; tajemství a záhada jsou dětmi vaší nevědomosti. (87, 11-12)

14. První, kteří Mně naslouchali, zacházeli s Mým dílem jako se stromem, když odřezávali první větve, aby je přesadili do různých

oblastí. Jedni vykládali Moje učení správně, jiní sešli z cesty.

15. Skupiny, které se scházely ve stínu skromných shromaždišť, byly malé. Ale když se tyto skupiny rozrostly a dav lidí se zvětšil, vyzval jsem je ke sjednocení, aby se všichni poznali jako učedníci jediného Mistra a vyučovali stejným způsobem; aby semeno nebylo zaseto podle libovůle „dělníků“, ale podle božské vůle.

** Odkaz na Ježíšovo podobenství o „dělnících ve vinici“.*

16. Před Duchovní truhlou Nové smlouvy slíbily davy lidí odevzdanost, poslušnost a dobrou vůli; ale když s plnou silou udeřily vichřice a tornáda a bičovaly větve stromu, někteří zeslábli, zatímco jiní zůstali neochvějně pevní a učili nové „dělníky“, jak obdělávat „pole“.

17. Někteří, kteří poznali velikost tohoto zjevení, zamýšleli proniknout do mých tajemství hlouběji, než je má vůle, aby si osvojili znalosti a moc, které by je měly učinit nadřazenými ostatním; velmi brzy však stanuli tváří v tvář mé spravedlnosti.

18. Jiní, kteří nedokázali objevit velikost tohoto díla v jeho čistotě a jednoduchosti, převzali od sekt a církví obřady, symboly a ceremonie, protože se domnívali, že tím dodají mým zjevením slavnostnost. (234, 27-30)

19. Od chvíle, kdy se toto zjevení začalo projevovat, byl váš duch osvěcen mým učením, ačkoli se